

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

KONJICE:
IZVOLJENE
DELEGACIJE

V nedeljo smo občani volili splošne delegacije za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. V konjiški občini so zabeležili lep volilni rezultat — kar 96,7% vseh volilnih upravičencev (iz procentualnega izračuna so izzeti tisti volilci, ki služijo vojaški rok in tisti, ki so začasno zaposleni v tujini) je prišlo na volišča. Danes objavljamo imena članov splošnih delegacij krajevne skupnosti Vitanje, Loče in Zreče.

V Vitanju so volili 13-člansko splošno delegacijo. Člani delegacije so: Marija Hrovat, Ignac Javornik, Vlado Fric, Konrad Kajtna, Viktor Jager, Danica Klemenc, Florijan Sevšek, Ivanica Založnik, Ivan Rošar, Karolina Petelinšek, Alojz Gorjak, Karolina Rošar in Božo Zlodej. Splošna delegacija loške krajevne skupnosti šteje deset članov. Člani delegacije so: Anton Kolarič, Franc Kovačič, Vili Kovačič, Franc Mali, Martin Močnik, Zvonko Nahtigal, Ivan Polh, Terezija Smid, Franc Stefanič in Nada Stibler. V zreško delegacijo pa so izvoljeni naslednji člani: Karl Kuzman, Jože Felician, Stefan Grossman, Ivan Brglez, Ivan Petelinček, Jelka Košir, Justina Felician, Jože Kovše ml., Zofka Pavlič, Vlasta Kapun, Stefa Juhart, Marinka Kovše, Franc Ravničan, Emil Lajh in Mira Zupančič. D. S.

SEJA IS

Zjutraj su se sestali na deseti seji člani izvršnega sveta skupščine občine Slovenske Konjice. Razpravljali so o osnutku družbenega dogovora o razporejanju dohodka in osebnih dohodkov ter o gibanju, obsegu in strukturi skupne porabe v letu 1975. Obravnavali so tudi predlog rebalansa občinskega proračuna za leto 1975, razpravljali pa so še o predlogih odbora izvršnega sveta za kmetijstvo in finance. D. B.

CELJE:
SKUPŠČINI KZA

V soboto, 14. 12. ob deveti uri bosta v dvorani Narodnega doma v Celju dve skupščini klubov zdravljenih alkoholikov: Peta letna skupščina KZA Celje — center in druga letna skupščina KZA Dolgo polje. Obe skupščini bosta volili nove organe skupščine, podali bosta obračun svojega dela, referat pa bo imel predstojnik nevropsihiatričnega oddelka celjske bolnišnice dr. Zvone Lamovec.

Z. S.

POSVET DELEGATOV V CELJU
IZMENJAVA IZKUŠENJ

Prejšnji teden je bilo v Celju posvetovanje delegatov zbora združenega dela skupščine SR Slovenije o funkcioniranju delegatskega sistema. Posvet je vodil predsednik zbora združenega dela skupščine SR Slovenije Stefan Nemeč.

Uvodno besedo je podal Boris Rosina, tajnik občinske skupščine v Celju, ki je nanizal nekaj izhodiščnih misli, na katere so nato delegati navezali svoje razprave. Boris Rosina je dejal, da se skupine delegatov, ki delegirajo delegate v zbor združenega dela republiške skupščine, še niso uspele povezati z delovnimi ljudmi v bazi. Tudi informiranje delegatov še ni zažvelo tako kot bi moralo. Temu je precej krivo tudi obsežno gradivo, ki ga dobivajo delegati iz republike in ki ga je mogoče dodobra spoznati glede na obsežnost problematike in čas, ki je potreben za študij gradiva.

Kot prva je na posvetovanju delegatov razpravljala DANICA BRESJANAC, članica skupine delegatov za gospodarstvo. Dejala je, da so bili delegati sprva presenečeni nad količino gradiva, ki so ga prejeli pred vsako sejo republiške skupščine. Delegatom je primanjkovalo časa za to, da bi za mnenje o določenih vprašanih povprašali člane delegacij v celjskih TOZD. In zato se vsiljuje vprašanje, ali je stališče, ki ga zavzame skupina delegatov in ga posreduje v republiški skupščini, res stališče celjskega gospodarstva. Danica Bresjanac je dejala, da delegati zagotovo poznajo teoretično osnovo delegatskega sistema, da pa ne vedo, kako bi zastavljen koncept izpeljali

li v praksi in tako vsebinsko spremeniti samoupravni odnos delavcev v združenem delu. V razpravo se je vključil tudi JOŽE GLUK, vodja skupine delegatov kulturno-prosvetnega področja. Vprašal je, ali ne bi bilo bolje, če bi imele skupine delegatov nekakšen poslovnik ali bolje priročnik, ki bi jim pomagal pri njihovem delu. Problematična je tudi prisotnost na sejah, kjer se delegati pogovarjajo o gradivu in zavzemajo določena stališča preden pošljejo na sejo republiške skupščine. Delegati namreč neopravičeno izostajajo s sej, kar brez dvoma zmanjša kvaliteto dela celotne skupine delegatov. IGOR PONIKVAR, vodja skupine delegatov državnih organov, je podal zanimivo rešitev, s katero si delegati znotraj skupine olajšali delo. Dejal je, da je nemogoče poglobiti se v problematiko vseh področij, ki jo prinaša gradivo. Zato so si delegati v skupini delegatov državnih organov razdelili delo tako, da po osebnem zanimanju in interesih študirajo gradivo in o njem podrobneje poročajo ostalim članom skupine.

Delegati so razpravljali še o informiranju, o vprašanju amadnajev, o relaciji med skupino delegatov in republiško skupščino in obratno — o relaciji skupine delegatov z delovnimi ljudmi v temeljnih organizacijah. Posvet delegatov se ni zaključil s sprejetimi sklepi, njegov namen je bil predvsem ta, da bi se delegati skupaj pogovorili o vseh tistih zadevah, ki zavirajo učinkovit razvoj delegatskega sistema. Posvet je svoj namen dosegel.

DAMJANA STAMEJCIO

VELENJE: ENERGIJA
JE PROBLEM

Vinko Gustenčnik bo delegat velenjske občine na 7. kongresu Zveze sindikatov Jugoslavije. Vinko Gustenčnik je zaposlen v REK že 13 let, trenutno pa je vodja strojne službe v rudniku lignita. Ni čudno, da bo na kongresu razpravljal predvsem o problemih rudarstva v Sloveniji pa tudi specifičnih problemih velenjskega rudnika.

»Težave, s katerimi se srečujemo v rudarstvu, so velike. Zelimo hitrejših investicijskih vlaganj v rudarstvo in energetiko na sploh, saj vemo, da ti dve panogi zaostajata za razvojem ostale industrije. Tudi opremljenost naših rudnikov je slaba in bo v nekaj letih brez večje mehanizacije postala kritična. Vse večji problem v rudarstvu postajajo tudi delavci, saj je delavcev, ki so pripravljeni delati v jami, vse manj.

V Velenju sicer položaj ni kritičen, saj smo vsaj delno mehanizirani. Vendar ob velikih potrebah po premogu in energiji tudi naša opremljenost ne zadošča več. Že sedaj naše dobave premoga zaostajajo za potrebami v industriji in široki potrošnji. Poseben problem pri dobavah rudarske opreme so tudi carine na uvoz te za rast energijske prepotrebne opreme. V razpravi se bom dotaknil še vprašanja skrajšanja vojaškega roka za delavce v rudnikih.

Verjetno bo poleg teh vprašanj na kongresu treba razčistiti tudi bolj splošna. V razpravi zato ne bomo mogli mimo ukrepov za stabilnejše gospodarjenje, hitrejšo gospodarsko rast, izboljšano likvidnost in podobno.

Menim, da bo 7. kongres ZSJ prelomnica v delu jugoslovanskih sindikatov.

Lojze Ojsteršek

BESEDA SAMOUPRAVLJALCA

VSI TOZDI KOT ENA DRUŽINA

Ko sva tisto popoldne pričela klepet ob skodelici kave v njegovem prijetnem domu v Škofji vasi, mi je Martin Čepin zaupal, da ima rad kemijo. Zato, ker daje toliko možnosti za odkrivanje novih zakonitosti v obdelavi raznih snovi in kemičnih elementov.

Martin dela v Cinkarni — v tej tovarni, ki je postala za Celje tako nepogrešljiva. Čeprav smo nič kolikokrat nergali nad njenim nadležnim dimom in še v dobrih starih cinkovih pečih nad neznosnim smradom, ki se je vil nad Celjem in okolico, je postala Cinkarna nepogrešljiv del našega mesta. V njej je torej Martin že od leta 1952, ko je prišel iz tovarne odej v Škofji vasi, še prej pa je odslužil vojaške.

»Delal sem pri pečih. Po vem vam, da hujšega si ne morete misliti. To je bil pekel. Bilo je življenje v ognju. Danes sem skupinovodja v Humovitu, kjer predelujemo zemljo za lončnice. Tu smo bolj sami starejši.»

Martin je član centralnega delavskega sveta in delegat delegacije za zbor združenega dela v občinski skupščini, je v svetu krajevne skupnosti, dela pri sindikatu in že vrsto let je nepogrešljiv gasilec v Škofji vasi, kjer ga dobro poznajo mladi gasilci.

Več let se namreč ukvarja z vzgojo pionirjev in mladincev v gasilskih vrstah.

Pobaral sem ga, kakšna se mu zdi razlika v položaju delavca iz let, ko je prišel v Cinkarno, in danes.

»Moram reči,« je dejal, »da je razlika zelo velika. Čeprav smo že uveli takrat samoupravljanje — preko delavskega sveta, se tisto samoupravljanje ne more primerjati z današnjo obliko temeljnih organizacij združenega dela. Bili so časi, ko si delavec nikakor ni mogel zboljšati položaja. Pri pečih nismo mogli pričakovati drugega, kakor delo v ognju, kot sem že v začetku rekel. Danes pa se vsedemo skupaj in kakšno rečemo. Res, da največkrat o osebnem dohodku, se pravi, o plačah, a kaj ne bi, ko pa cene tako rastejo. Toda ne samo zaradi tega — zanima nas namreč ustvarjeni delež in kam bo šel. V tozdu smo zdaj kot družina. Bolje smo o vsem informirani pa tudi sami na osnovi teh informacij lažje razpravljamo in dajemo svoje predloge. In še nekaj moram poudariti: pri nas imamo tudi zelo dober sindikat, dobro smo povezani in solidarnost je med nami razvita.

»Kako in do kolikšne mere pa se zavedajo de-

lavci možnosti za samoupravljanje, za svoj delež v njem?»

»Brez pretiravanja povem, da se delavci zdaj vedno bolj in bolj zavedajo te možnosti ali pa dejstva, da so samoupravljalci in da morajo temu primerno delati. Ne samo na svojem delovnem mestu, ne samo za učinek, za katerega so neposredno plačani, ampak morajo delati na splošno v dobro vseh. To se zelo čuti predvsem v okviru posameznega tozda.

»Kako se pri vas tozdi

v Cinkarni »med sabo gledajo?«

»Če sem odkrit, od začetka smo imeli vtis in bili smo prepričani, da drug drugemu nekaj jemljemo. Namreč, nobenega šišmaša ni več. Vsak ve, kaj mora delati, vsak tozdi je zase odgovoren. Počasi, a vztrajno se seli v nas prepričanje, to so podkrepili tudi dobri rezultati dela, da so le vsi tozdi skupaj spet ena družina. Da smo pod eno streho in ne sme končno biti vseeno enemu tozdu, kaj bo z drugim. Čeprav se seveda na sestanku v našem tozdu kdaj tudi na kakšni seji med seboj skregamo, a do dokončnega dogovora le pride in tako mora biti!«

»Ste delegat delegacije za zbor združenega dela v občinski skupščini. Ste zadovoljni z gradivom, ki ga dobite pred sejo skupščine? Ali se delavci, vaši tovariši, zanimajo za vaše delegatsko delo? S kakšnimi vprašanji pridejo do vas?«

»Gradivo za skupščino je dobro pripravljeno, čeprav takoj poudarjam, da bi lahko bilo večkrat enostavneje in razumljiveje napisano. Mislim pa, da ga je tudi preveč. Ne da ne bi imel časa to doma vse prebrati. Na seji ni časa vse enakovredno obdelati. Ljudje postajajo utrujeni. Manj točk dnev.

nega reda bi moralo biti, pa bi bilo dosti lažje. Moji sodelavci prihajajo k meni, vprašanja so različna, a največ o plačah!«

»Kako gledate na delavsko kontrolo in kakšna je, kako jo čutite v neposredni proizvodnji?«

»Delavska kontrola je pri nas »od hudičar«. Mogoče tudi zato, ker jo vodi Jože Horvatin, fant od fare, ne pozna nobene protekcije in kompromisa. Delavci ga zelo spoštujemo in uživa velik ugled med nami.«

»Kako ste obveščeni? Družbena prehrana, ozimnica?«

»Obveščeni smo dobro, saj imamo poleg našega tovarniškega glasila tudi vsaj enkrat mesečno sestanek, kjer se pogovorimo o tekočih problemih. Tudi ozimnica je bila letos dobro organizirana, družbena prehrana pa moram reči — ni najboljša. Po mojem bi morali dajati kranjske klobase na vago, ne pa na komade. Se mi kar zdi, da tako ne dobimo tistih dek mesa, ki nam pripadajo za malico.«

Tako in še drugače sva drobila besede z Martinom Čepinom. Če bi bil še enkrat mlad, je dejal, bi šel za kmetijskega tehnika. To ga najbolj veseli. Pravi, da s kemijo še najdlje prideš.

DRAGO MEDVED